

Alf E. Sørensen

Skudeneshavn

Alf var født 30. januar 1904 og var sønn av Albert og Elise Sørensen. Faren kom fra en gammel seilskutefamilie og var fører på seilskuter fra Skudeneshavn. Alf fulgte opp tradisjonen og valgte sjøen som levevei. Han var gift med Ragnhild fra Hardanger. Han seilte i maskin på stedets båter før han tok maskinistskolen. Han reiste ut som 2.maskinist på M/T«Britamsea» 14.12.1939 og stod ombord til 22.12.1945.

«Britamsea» var en ny båt som kom direkte fra verkstedet. Krigen var allerede i gang i Europa, og den norske handelsflåten hadde allerede fra krigens utbrudd lidd store tap både av skip og mannskap. Ved utgangen av oktober 1939 hadde den norske handelsflåten mistet ni båter med tap av 22 mann. «Britamsea» gikk inn i chart på Mexico-gulften og Sør-Amerika. De gikk til Galveston og lastet for Buenos Aires. Vi antar at turen til Galveston gikk i den nordlige Atlanterhavsruten for å unngå de krigsførende styrker som opererte på de ordinære seilingsrutene. «Britamsea» fortsatte mellom Mexico-gulften og Sør-Amerika. 9. april 1940 var den på vei fra Covenas i Venezuela til Buenos-Aires, da tyskerne gikk inn i Norge. Angrepet på hjemlandet kom som et sjokk på mannskapet, slik det også gjorde på de andre norske båtene. De fortsatte mot Buenos Aires dit de ankom 21.4.1940. Skipet var utlosset 24.4 og gikk til Trinidad for nærmere ordre. Fra Trinidad gikk turen til Texpan i Mexico og de fortsatte mellom de forskjellige

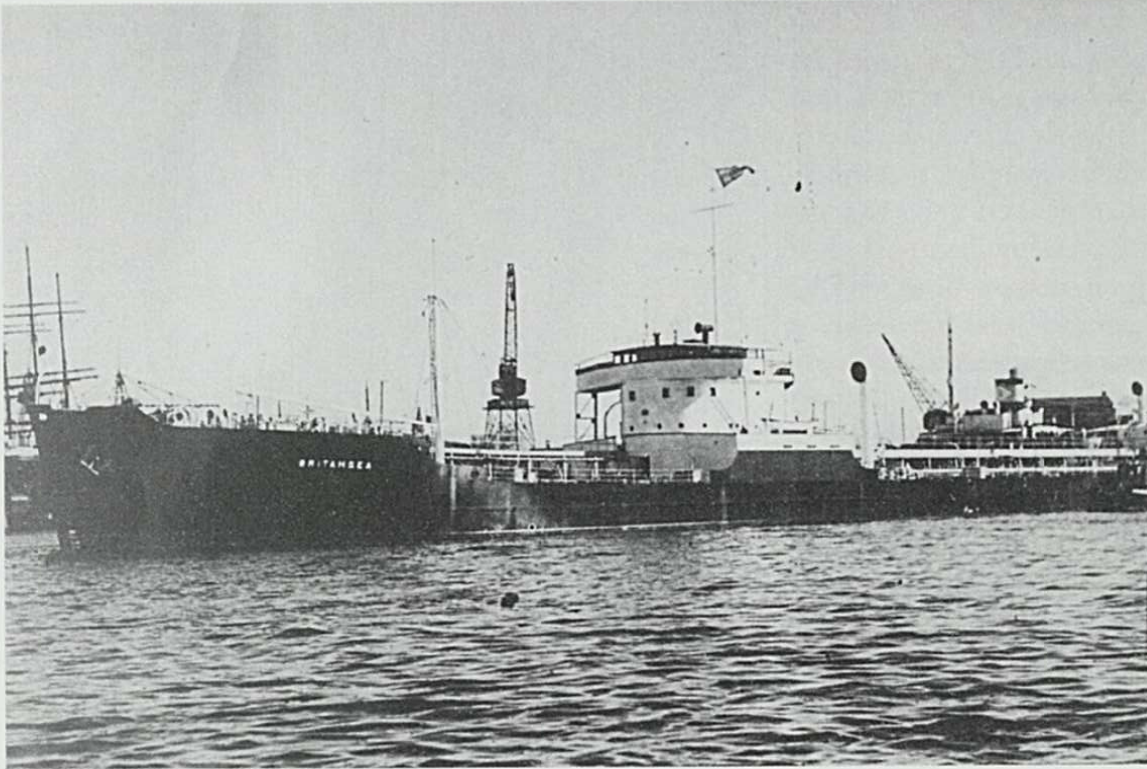

Fødselsnr./ Birt: no.	Etternavn/ Surname	For- og mellomnavn/ First and middle name(s)
30.01.04	SØRENSEN	Alf Erling

Fartøyes navn/ Name of vessel	Stilling/ Rating	Tiltrådt/ Service from	Hyre fra/ Wages from	Fraårdt/ Service to	Hyre til/ Wages to
BRITAMSEA	2.maskinist	14.12.39		22.12.45	

Gudrun R. Helgesen
Gudrun R. Helgesen e.f.

gulf-havnene ut 1940. Amerika var ennå ikke kommet med i krigen, så de var ikke så mye i berøring med den i den farten de gikk. Ved utgangen av 1940 hadde Northraship-flåten mistet 34 skip med tap av 660 personer. Statsminister Churchill appellerte i desember 1940 til president Roosevelt om hjelp og ba om at all den tonnasje som USA ikke trengte til eget behov, ble stilt til disposisjon for britene.

I januar 1941 opererte panserskipet «Admiral Scheer» i Sør-Atlanteren og overrasket en rekke allierte skip før det trakk seg tilbake. Det var ingen trygg seilas på kysten av Brasil, og faren hadde spredt seg på alle hav. 26.1.1941 gikk de fra Santos til Caripito og lastet for New York. Skipet avgikk Caripito 7.2.1941 med ankomst New York 15.2. De ble liggende i New York i to dager, så det var liten tid til å besøke kjente som man alltid traff i Brooklyn. «Britamsea» gikk nå i fart mellom de forskjellige oljehavnene i Karibien og USA /Canada ut 1941. Da USA kom med i krigen 7.12.1941, var de på vei fra New York til Caripito. Inntil nå hadde ikke «Britamsea» vært utsatt for noen hendelser av krigsmessig art, men nå var hele Karibien og østkysten av Amerika i faresonen. «Britamsea» fortsatte i fart mellom Karibien og USA/Canada. 25.12.1941 gikk de fra Halifax til New York på verksted og ble liggende til 14.1.1942.

«Britamsea» avgikk New York i konvoi til Puerto de la Cruz. Tyske ubåter opererte utenfor Cape Hatteras og det såkalte rolige farvannet var plutselig besatt av tyske ubåter. 19.1.1942 så den tyske kapitanleutnant Hardeggen på U 123 fra sin jaktposisjon ved Cape Hatteras omkring 20 handelsskip (NF II, s. 22). Denne ruten hadde «Britamsea» passert de første årene den gikk på Gulfen og USA/Canada uten å møte noen vanskeligheter. Men nå var den

plutselig blitt den mest utsatte plassen på østkysten av USA. Våren 1942 hadde «Britamsea» en nervepirrende tur fra Curaçao til Portland, Me. I løpet av et par timer var to skip i nærheten torpedert og båtene gikk i sikksakk med forsterket utsikt og var forberedt på alt. Et tredje fartøy, en amerikaner, ble truffet i siden og fikk et gapende hull, men fortsatte for full fart med oljen veltende ut. Idet det passerte «Britamsea», kom følgende signal: «Ubåter driver øvelser i dette farvannet. Naviger med forsiktighet». På broen fikk de seg en befriende latter, skrev kaptein Sverre Aamoeth. Og øyensynlig navigerte man med tilstrekkelig forsiktighet, for «Britamsea» kom heldig gjennom hele krigen (Hannevig: «Skip og menn», s. 172). Til utgangen av mars 1942 hadde tyske ubåter senket 72 skip i farvannet mellom Cape Hatteras og New Foundland. Det var i dette farvannet «Britamsea» seilte hele tiden og man må si at den var særst heldig.

«Britamsea» fortsatte å seile mellom Karibien og USA/Canada. De nye havnene den gikk til var Boston, Montreal, Halifax og de var innom Bermuda for å skifte konvoi. I begynnelsen av april 1942 opererte fire store ubåter i Det Karibiske Hav. Den tyske sjøkrigsledelsen satte meget inn på å øke styrken på dette lovende krigsteater. Fra mai trakk ubåtene ned hit fra det risikable konvoifarvannet lengre nord (NF II, s. 101). «Britamsea» hadde flere turer fra Curaçao til Nord-Amerika, flere norske båter ble torpedert i dette farvannet, men «Britamsea» kom fram til bestemmelsesstedet uten noen hendelser. «Britamsea» fortsatte på Karibien og USA/Canada og forsynte de faste plassene med olje ut hele 1942, uten noen farlige hendelser i et farvann som var hardt utsatt for ubåtangrep.

1.1. 1943 lå de i Portland, Me., klar for konvoi til New

York og videre til Guantanamo Bay, det var den store amerikanske marinebasen på Cuba, som de hadde flere turer til med forsyninger av olje for den store marineflåten som stasjonerte der. Når man ser alle de båtene som ble torpedert i farvannet i Karibien og langs østkysten av Amerika som «Britamsea» seilte i, må man si at den var en av båtene som hadde hell med seg. Skipet fortsatte til de samme havnene i Gulfen, men var innom Key West for konvoi de fleste av turene i 1943. «Britamsea» ble liggende i New York på verksted fra 30.12.1943 til 12.1.1944 og da fikk sikkert Alf anledning til å treffe kjente fra hjemstedet.

12.1.1944 gikk de fra New York til Corpus Christi og lastet for Portland, Me. De gikk til Key West og tok konvoi for farvannet på østkysten var fortsatt i faresonen. Det var den samme ruten som tidligere, mye hadde hendt i Europa i den tiden de fartet på Karibien og Nord-Amerika. Invasjonen i Normandie varslet slutten på krigen, men fortsatt var der kamper i Middelhavet og torpederinger i Nord-Atlanteren, men de allierte hadde overtaket.

I slutten på 1944 gikk «Britamsea» fra New York til Cartagena i Colombia og lastet for Vancouver. 28.11.1944 gikk de gjennom Panamakanalen til Vancouver og ankom 13.12.1944. Skipet ble liggende til 19.12. 1944 og var klar for avgang. Nå gikk turen til San Pedro dit de ankom 24.12.1944. Vestkysten av Amerika var et rolig farvann hvor krigen ikke hadde satt sitt preg på sjøfolkene, så en

tur på den siden av Karibien var nærmest en ferietur. 29.12. 1944 var de klar for avgang fra San Pedro og hadde en rolig tur til Balboa hvor de ankom 7.1.1945. «Britamsea» var ferdiglosset 9.1.1945 og gikk til Puerto de la Cruz 12.1. 1945, derfra gikk skipet videre til Curaçao og fortsatte samme dag 14.1.1945 for Portland, Me. Der var fortsatt tyske ubåter i aktivitet utenfor Cape Hatterreas, men «Britamsea» hadde en rolig tur og ankom Portland, Me. 22.1. 1945.

Etter utlossingen gikk turen til New York hvor de ble liggende på verksted fra 26.1 til 9.3.1945. Det så ut for at de tok 5-års klassingen, så Alf fikk god anledning til å treffe kjente fra hjemplassen. Da det så ut for at krigen var inne i slutfasen, var det sikkert hjemreisen som ble diskutert. Etter verkstedoppholdet fortsatte de til de vanlige plassene i Karibien og til Portland, Me. Den siste torpederingen av norske skip på østkysten av Amerika fant sted 23.4.1945 og det var M/T «Katy» som ble senket av den tyske ubåten U 584. Skipet fikk betydelige skader, men kom ved egen hjelp inn til Hampton Roads. «Britamsea» var på vei fra Portland, Me. til Curaçao og passerte farvannet på den tiden. De ankom Curaçao 25.4.1945. U 584 ble senket 30.4.1945 av to amerikanske jagere. «Britamsea» fortsatte i samme fart, og 22.12.1945 mønstret Alf av i Portland etter seks år og åtte dager på samme båt. Han reiste til New York og fikk skipsleilighet hjem til Norge og ankom Skudeneshavn på nyåret 1946.